

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

Appendix de remediis præscribendis tum generalibus, tum particularibus
pœnitenti, tempore dilatæ absolutionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

& usus scientiæ ex Confessione acceptæ, cum
gravamine sponsæ neutiquam adhibetur.

Casum hanc materiam directè concernentem
de famulo, vide supra fol. 62.

A P P E N D I X

*De Remediis præscribendis tum generali-
bus, tum particularibus Pœnitenti, tem-
pore dilatæ Absolutionis.*

S. I. Præscribuntur generalia.

Ordinarius differendæ Absolutionis finis est,
ut confitens interea à peccatis abstinere
discat, & ad veram conversionem disponatur;
aproinde isti præscribenda sunt, quibus in ejus-
modi persona utrumque opportunè procuretur.
Inter hæc quædam sunt generalia, quæ ad vitan-
da quævis peccatorum genera, & ad conversio-
nem à quibuslibet peccatis valent. Quædam spe-
cialia, quæ ad vitanda certa peccata valent, V.G.
libidinem, iram, intemperantiam &c.

Ad conversionem à quibuslibet peccatis juvar
frequenter æternitatis ac novissimorum recor-
dari, certis temporibus pro gratia conversionis
orare, præcipue mentaliter, eleemosynas cor-
porales, si Pœnitens sit in statu, aliaque opera
misericordiæ præstare, ut Deus gratiam veræ
conversionis misericorditer donet; coram Deo
sæpiissimè agnoscere humiliter, quod homo suis
viribus semetipsum convertere non possit, &

Y 2 ideo

ideò illi, qui rebelles nostras ad se potest compellere voluntates, indeśinenter supplicate, ut ab ipso convertatur.

Præterea, sicuti specialium virtutum exercitia, & speciales Pœnitentiæ, ac mortificationes specialiter valent ad conversionem à vitiis contrariis, ita quarumlibet ferè virtutum exercitia, & quælibet ferè Pœnitentiæ, ac mortificationes valent generatim ad conversionem à quibuslibet peccatis.

Quæ ad conversionem à peccatis deserviunt; etiam solent deservire ad vitanda peccata, ad quæ vitanda insuper necessarium, ut confitens jubeatur externas peccatorum occasiones fugere, internas contrariis actibus impugnare, & officiis suis tam generalibus hominis Christiani, quam specialibus statu, &c. sedulò incumbere.

§. 2. Specialia præscribenda Libidinosis.

PRæter generalia hactenus expressa (quibus adde humiliter etiam aliorum preces pro sua conversione implorare) dantur specialia, quæ radici, occasionibus, & mediis specialium virtutum opponuntur contrariè, vel contradictoriè.

1. Radici libidinis, id est concupiscentiæ carnis spectanti ad tactum, opponuntur contrarie, quæ corpus cruciant in tactu; contradictoriè cessatio ab iis, quæ causant delectationem tactus, quæ proinde, servatâ debitâ proportione, injungi poterunt, vel, si aliunde superveniant, ut morbi, paupertas, officii, opificii, aut statu mo-

le,

lestiae, injungi poterunt, ut in salutis remedium
acceptentur.

2. Præscribendum erit, ut occasiones, & me-
dia ad libidinem (qualia esse possunt, cum per-
sonis quibusdam alterius sexus habitare, con-
versari, oculos in eas defigere, de illis frequen-
tiis cogitare, obscenas statuas, ac imagines
contemplari, libros impudicos, amatorios, de
mulierum qualitatibus, ac affectibus tractantes,
legere, otiani, diutius, quam justa necessitas
exigit, lecto inhærere) præscribendum inquam
erit, ut tempore dilatae Absolutionis non solùm
ab ipsis cesseret, verum, ut, servatis servandis,
Pœnitens interea adhibeat ea, quæ similibus oc-
casionibus & mediis contrariantur: V. G. ut pro
conversatione cum impudicis ejusdem sexus, sit
conversatio cum hominibus pietati & castitati
deditis; ut pro frequentatione loci minùs ho-
nesti & casti, sit frequentatio templorum, &c.
& maximè injungenda sobrietas in cibo & potu,
& abstinentia à certis cibis & potibus libidinem
magis irritantibus: specialiter quoque injungen-
da, quæ acediae opponuntur: nam ut plerisque
libidinem causat intemperantia, ita non paucis
acedia.

§. 3. Præscribenda adversus Iram, proxi- mi Odium, &c.

Ira & odio directissimè contrariatur bene-
facere (maximè in eadem materia) eidem illi
personæ, adversus quam habiti fuerunt dicti

affectus mali. Hoc proinde, ut tempore dilatè
Absolutionis fiat, injungendum

1. Vel, si non possit in eadem materia, bo-
num erga illam personam operetur in aliis ma-
teriis: item, si non possit erga eamdem perso-
nam, agat erga conjunctas, vel, si non possit
erga præsentem, operetur bona erga absen-
tem, vel potius, ut omnia illi præstet, si
potest. Et hæc quidem secundum oppositionem
contrariam, sub quibus comprehendo etiam
petitionem venia, & alias similes offensæ re-
parationes.

2. Præscribenda, quæ diminuunt, aut tollunt
dictorum affectuum radicem, quæ in quibusdam
est avaritia, in aliis superbia, in nonnullis re-
rum parvarum nimia æstimatio, aut amor com-
moditatis: quibus omnibus per contrariantia
media occurrendum, prout etiam externis dicto-
rum affectuum occasionibus, ut sunt conversari
cum iracundis, cum litigiosis, cum habentibus
modum agendi irritantem, vel cum aliis per-
sonis, quæ gloriam in vindicta constituunt: &
pati ratione cavenda lectorio librorum, & specta-
cula Comœdiarum, quibus ejusmodi affectus
lectoribus aut spectatoribus imprimuntur.

3. Non credo, utiliter suaderi semper, ut
conversatio cum persona, à qua quispiam of-
fensus fuerit, deseratur: contingit saepius, ut
hoc modo ira & odium non tollantur, inò
verò foyeantur.

**§. 4. Præscribenda Detractoribus, &
Calumniatoribus.**

1. PRæter generalia, quæ tempore dilatæ Ab-solutionis quibuslibet sunt utilia, illis, qui aliis falsò imposuerunt, injungendum, ut im-posturam retractent, eo scilicet modo, quo & publico (si indè nocumentum acceperit) & huic personæ speciali restituant, quidquid per im-posturam ablatum est. Hinc impostura facta apud paucos sæpè insufficienter retractatur apud illos solos, apud quos immediate facta est; & quæ propagata est per libellos, insufficienter retracta-tur vivâ voce.

2. Pro hac restitutione debet Confessarius sæpè magis esse sollicitus, quam pro restitutione summæ notabilis furto ablatæ, cum illa ob no-cumenti magnitudinem sæpè sit magis arcta, & ob propagationis periculum sit ordinariè magis festina.

3. Inquirendum, quæ fuerint imposturæ istius radices, sive originales affectus, ut, illis de-prehensis, injungantur remedia, quibus fiat, ut ab ipsis affectibus cesseretur, & ut pro illis con-trarii affectus induantur.

§. 5. Præscribenda intemperantibus.

1. INtemperantibus injungi potest, ut caveant immoderationem cibi, & potūs, item ut paulatim, & pedetentim addiscant etiam absti-nere ab his infra moderationem, ut quibusdam

344 TRACT. DE SACRAM. POENITENTIA.

speciebus cibi, aut potūs, quæ magis extiterunt
intemperantiae materia, aut in quas major pro-
pensio, vicibus aliquot, aut tempore definiendo,
vel omnino non utantur, vel minus utantur. Et
hæc quidem veluti, non modò ad satisfactionem,
sed etiam ad curationem, & præservationem con-
ducunt, magis tamen juvant, quæ opponuntur
contrariè, putè quæ gustum non tam delicate af-
ficiunt, in quibus tamen cavendum absolutè, ne
sanitatem laedant, aut alias non congruant.

2. Præscribenda etiam, quæ dictarum intem-
perantiarum occasionibus opponuntur. Occa-
siones esse possunt convivia, certa loca, V. G.
frequentare popinas, conversari cum intempe-
rantibus, extra tempus refectionum cibum, vel
potum sumere in quantitate, otio, melancoliâ,
acediâ, aut tetricis curis animum gravare.

3. Utì his contradictoriè opponitur illorum
omissio, ita contrariè, pro conviviis, personis
intemperantibus, officia Divina, personas pie-
tati, ac specialiter sobrietati deditas frequentare:
otio autem, & commissationibus contraria sunt,
eorum tempora statûs, & officii functionibus,
ac quibusvis pieratis exereitiis impendere, & spe-
cialiter intemperantiae mala, bonis temperan-
tiæ, & tempus æternitati comparare, ac hominis
novissima sedulò expendere, melancholiæ, ace-
diæ, & tetricis animi curis, studium orationis,
bonæ conscientiæ, & promptissimæ submis-
sionis erga Divinam providentiam
oppонendum est.

TRA.